

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1779/2020
Гзп1 9/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војни правобранилац, Београд, против туженог АА из села ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији и захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде туженог изјављеним против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 621/19 од 02.10.2019. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 621/19 од 02.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 621/19 од 02.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр. 16719/15 од 20.10.2015. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужилци на име стицања без основа, исплати износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати на име трошкова парничног поступка износ од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 621/19 од 02.10.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију и захтев за преиспитивање правноснажне пресуде лично и исте потписао, не наводећи посебно законске разлоге из којих ревизију и захтев изјављује.

Испитујући дозвољеност ревизије и захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 410. став 2. тачка 2. у вези са чланом 85. и члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија и захтев за преиспитивање правноснажне пресуде нису дозвољени.

Наиме, одредбом члана 85. став 6. ЗПП, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат.

Имајући у виду наведену норму произлази да је странци у поступку, која није адвокат, одузета способност да сама и лично изјави ванредни правни лек, већ да тај поступак може водити само преко пуномоћника из реда адвоката. Како је у конкретном случају ревизију изјавио тужени лично, а при том није адвокат, то је применом одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија недозвољена и одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

С обзиром на назначене норме произлази да против правноснажне пресуде донете у другом степену једино овлашћено лице за подношење захтева је Републички јавни тужилац, уколико је правноснажном пресудом повређен закон на штету јавног интереса. У конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде је изјављен од стране лица које није овлашћено за подношење захтева, односно овде туженог АА, па је ставом другим изреке исти одбачен као недозвољен.

На основу одредби члана 413. и 422. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић